

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.917 van 2 december 2003
in de zaak A. 138.634/XII-3894.**

In zake : Freddy VANDEKERCKHOVE,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. Stevens en J. De Meester,
kantoor houdende te Antwerpen,
Justitiestraat 31

tegen :

1. de STAD ANTWERPEN,
2. de VLAAMSE GEMEENSCHAP,
die woonplaats kiest bij
advocaten B. Steegen, E. Schellingen en A. Gerkens,
kantoor houdende te Bilzen,
Demerlaan 21, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Freddy Vandekerckhove op 2 juli 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen “van de beslissingen van de Stad Antwerpen van 21 maart 2003, 24 maart 2003, 9 april 2003, 28 april 2003, behulpelijk van de beslissing van de Vlaamse Minister van 27 juni 2003”;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur H. Colin;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 oktober 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. De Meester, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat P. Buyckx, die loco advocaat P. Van Der Straten verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat L. Verjans, die loco advocaat B. Steegen verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur H. Colin;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de procureur des konings te Antwerpen met brief van 21 maart 2003 aan de stad Antwerpen laat weten dat zijn ambt tegen verzoeker, adjunct-stadssecretaris te Antwerpen, een gerechtelijk onderzoek heeft gevorderd en dat betrokkene door de onderzoeksrechter in verdenking is gesteld; dat het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen op 21 maart 2003 bij hoogdringendheid beslist verzoeker, in afwachting dat hij wordt gehoord, met ingang van dezelfde dag preventief te schorsen, met inhouding van wedde en ontzegging van alle bevorderingsaanspraken; dat de gemeenteraad op 24 maart 2003 de collegebeslissing van 21 maart 2003 bekrachtigt; dat, na verzoeker op 9 april 2003 te hebben gehoord, het schepencollege dezelfde dag zijn besluit van 21 maart 2003 om verzoeker preventief te schorsen handhaaft en aan de preventieve schorsing een inhouding van wedde van 30 % evenals ontzegging van alle bevorderingsaanspraken koppelt; dat de gemeenteraad de collegebeslissing op 28 april 2003 bekrachtigt; dat op 27 juni 2003 de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken het collegebesluit van 21 maart 2003, gehandhaafd bij het besluit van 9 april 2003, goedkeurt;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die

de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede schorsingsvoorwaarde dat verzoeker in zijn verzoekschrift in de eerste plaats aanvoert reputatieverlies te lijden “door een preventieve schorsing, welke nog op 23 juni 2003 verlengd werd, en ad infinitum verlengd kan worden [...] zolang het strafonderzoek tegen de leidinggevende ambtenaren en mogelijk politieke verantwoordelijken in Antwerpen niet is afgesloten en de zaak gebracht voor de raadkamer en eventueel correctionele rechtbank, wat nog jaren kan aanslepen”; dat hij voorts betoogt dat de ontzegging van alle aanspraken op bevordering betekent dat hij niet mee kan dingen naar de open verklaarde functie van stadssecretaris, hetgeen zonder meer moeilijk te herstellen is, en dat zijn situatie op geldelijk vlak onhoudbaar is;

Overwegende dat volgens de eerste verwerende partij een schorsing verzoeker niet meer kan behoeden voor het nadeel dat hij beweerdelijk ondervindt, zodat hij zonder belang bij zijn vordering is :

“De bestreden beslissingen hebben hun volle uitwerking gehad. De preventieve schorsing nam een aanvang op 21.03.2003 en heeft, overeenkomstig de Wet, een maximum duurtijd van 4 maanden zodat de preventieve schorsing, zonder een nieuwe beslissing, eindigde op 21.07.2003. Op het ogenblik dat de zaak zal worden behandeld voor de Raad van State zullen de 4 maanden reeds lang verstreken zijn.

De gemeenteraad heeft op 23.06.2003 een nieuwe beslissing genomen m.b.t. de preventieve schorsing. Deze werd verlengd. Alhoewel deze beslissing werd betekend aan Vandekerckhove met brief van 01.07.2003, heeft Dhr. Vandekerckhove hiervan reeds kennis op 30.06.2003 daar hij in zijn verzoekschrift hiernaar uitdrukkelijk verwijst (blz. 19).

De vordering tot schorsing, zoals geformuleerd in het inleidend verzoekschrift, zal geen nuttig effect meer hebben daar de preventieve schorsing waartoe het College van Burgemeester en Schepenen besloot op 21.03.2003 en 09.04.2003, alsook de bekrachtigingsbeslissingen, een volledige uitwerking zullen hebben gehad. De schorsing van deze beslissingen zou het ingeroepen nadeel niet meer ongedaan kunnen maken. Daar de schorsing in beginsel alleen uitwerking heeft voor de toekomst en de Stad Antwerpen de aangevochten maatregelen niet verder

kan uitvoeren nu zij volledige uitwerking heeft gehad, toont verzoekende partij niet aan welk actueel belang hij heden ten dage nog bezit”;

Overwegende dat alle bestreden beslissingen verband houden met de preventieve schorsing van verzoeker die op 21 maart 2003 is ingegaan en waarvan de geldingsduur sinds 21 juli 2003 is verstreken; dat, indien de preventieve schorsing dan niet ophield en verzoeker voort de gevolgen ondergaat die hij beweert te lijden, dit het gevolg is van een nieuwe beslissing om de preventieve schorsing voor een bijkomende termijn op te leggen; dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van de initiële preventieve schorsing niet de uitwerking van die nagekomen beslissing zou beletten; dat evenmin de schorsing van de oorspronkelijke preventieve schorsing een noodzakelijke voorwaarde is om met goed gevolg de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen vragen van de beslissing om de preventieve schorsing te verlengen; dat een inwilliging van de besproken vordering dan ook niet ertoe kan bijdragen dat verzoeker niet voort het nadeel moet ondergaan dat hij beweert te lijden;

Overwegende dat het verweer wordt bijgetreden; dat de vordering bij gebrek aan belang wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twee december 2003, door :

de HH. J. LUST,

F. BONTINCK,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.